

חסור בחסדי האוצר נדפיקת

יוזם תוכניות חיסכון ארידור מי שהצביע ליכוד הפסיד

למשל, מי שמשך את כספו באוגוסט הססיד 6.3% מכספו (שיעור עליית המרד ביולי), מי שבכל זאת המשיך להאמין ומשך כספו בספטמבר, הססיד 7.2% (האינסלציה של אוגוסט), ואלה שהצביעו ליכוד ומשכו כספם בתום ששת החודשים, הססידו 9% מכספם (עליית המרד בספטמבר).
אנחנו סבורים, למשל, שלחוסכים הנאמנים לחסדי האוצר והממונה על החיסכון במישרד זה, מגיע לפחות מה שניתן לבעלי מניות הבנקים, אך מתברר שמה שאנחנו חושבים אינו מעניינו של האוצר.

אחת השערוריות האוספת תאוצה בשבועות האחרונים נקראת תוכנית חיסכון. עוד לפני מפולת הבנקאות הפסיקו הבנקים לפרסם בשיבתן של תוכניות החיסכון והיתה לכך סיבה טובה: מי שחשך נרפק.

עכשיו צריך לחפש את האשם. מהר מאוד התבררה הכתובת — הרשות לחיסכון באוצר, שמכית-היוצר שלה יוצאות כל תוכניות החיסכון עם התנאים הצמודים אליהן. הבנקים, לגמרי כמיקרה, לא אשמים. הם המתוכים בינינו, החוסכים הקטנים, ובין האוצר הדואג לנו ו"מאכיל" אותנו בתוכניות-חיסכון, שכל החוסך בהן מפסיד.

כל העניין התחיל עוד באפריל השנה, כאשר הגיעו לפדיון תוכניות-החיסכון בנות השנתיים של ארידור. כדי למנוע חוסכים מלפרות את החסכונות, הציע האוצר לחוסכים שלא למשוך את הכסף ובתמורה הבטיח להם הצמדה מלאה של הכסף עד ששה חודשים — כקיצור עו"ש צמוד לחצי שנה.

עכשיו מתברר שמי שהאמין לפיתויי האוצר, אכל" אותה בגדול. הנה

ב סיאול, קוריאה, הזמין הרב הצבאי של הכוחות האמריקאים במקום את מישלחת הכנסו לוועידה הבינפרלמנטרית לארוחת שבת עם החיילים היהודים בבסיס המקומי. הוא נדהם לגלות כי את בירת הכנסת ליום השבת הכיא חבריכנסת ערבי, מכיוון שראש המישלחת, חבריכנסת מפר"לי, לא הסכים לנסוע בשבת לכסיס, המצוי בפרברי הבירה.

ב צה"ל גילה אגף-האפסנאות כי עד כה אברו, במילחמת לבנון, בלי הסבר סביר ובלי להשאיר עיקבות כלי-שהן פריטי הצידור הצה"לי הבאים: 120 אלף בגדי-עבודה; 25 אלף כובעי-עבודה; 18 אלף שכפ"צים; 2000 מכשירי-קשר וטנן אחר.

ב תליאביב, דיווח חוקר מהחוג לאנטומיה של הפקולטה לרפואה, כי מחקר שערך בין ילדיהם, ילידי-הארץ, של הורים יוצאי כרית-מועצות ופולין, הראה, כי קומתם של הילדים גבוהה, בצורה ניכרת מקומת הוריהם לילידיהגולה.

ב תליאביב הסביר קצב, שהובא לבית-המישפט העירוני באשמת החזקת עוף מקולקל במקרה אטיליוו, כי צבע העוף, שהיה כחול-ירוק, אינו מוכיח כי היה זה עוף מקולקל, מכיוון שהוא "רגיל לעבור עם עופות זקנים, ולהם יש צבע אחר מאשר לעופות צעירים."

ב ירושלים ניסו חוקרים לברר מאיין נלקח דיוקנו של הרמב"ם, המופיע על שטר אלף השקל החדש, והגיעו למסקנה שלמרות שדיוקנו זה מופץ שנים רבות בבתי חרדים, כדיוקנו של מורה-הלכה הרופא מהמאה ה-12, אין זה דיוקנו, אלא דמותו של חכם יהודי מן המאה ה-19, או אולי דמותו של סוחר תורכי-מוסלמי מן המאה ה-17, או אולי דמותו של סוחר יהודי שחי בוונציה במאה ה-16. בכל מיקרה, זה הדיוקן היחיד של יהודי ספרדי על שטרות הכסף של מדינת ישראל.

ב נירי-צחק ניתח חבר את נושאי הדיונים הנגבי ב-18 החודשים האחרונים. הוא גילה כי עניין הנסיעות לחו"ל תפס את המקום הראשון (20 אסיפות); עניין השיפוצים בשיכון-הוותיקים — שבע אסיפות, ועניין פוליטיקה — ארבע אסיפות.

ב נצרת פשטה חוליית שוטרים על ביתו של אדם כדי לעצרו, מכיוון שצ'ק שלו, על-סך אלף שקל, חזר מן הבנק ללא כיסוי. אך השוטרים חזרו בהם מכונות המעצר, כאשר אותו אדם חש למיוון בחדרי-השינה שלו, הוציא מתחת לציפוי המיוון 100 אלף שקל כמזומן, ופרע את חובו.

ב פתח-צוקה, ביקשה ארון ארבע-ידלתות, ספה זוגית וגם טלוויזיה במצב טוב.

ב תליאביב, גילו מבקרי תערוכת חנוכיות כי הוצגו חנוכיות עם עיטורים הנקוחים ממוטיבים יהודיים כשופרות, חמסות ובתים ירושלמיים, וגם כאלה שנלקחו ממיניאטורות הודיות ופרסיות.

העיתונות בחסדי הבנקים גוססת

כששמעתי לראשונה על הכוונה להוציא קרשת של מקומנים המבוססים רק על מור ואשר צריכים להתחלק חינם, שאלתי מיין המפסיד. התברר של "פרוייקט" יש אבא עם ה כסף — חברה שבבעלות דנות ובנק לאומי איטן תיקשורת. או גם נודע לי, שגנ מחקר-שוקים שלפני צפויה לרשת הכנסה לפחות חמישה מיליון דולר לשנה. המחקר "מבוסס מאוד": אם ההוצאה לפירסום ביש היא 200 מיליון דולר לשנה, אז מה הם חמישה מיליון דולר, שהם 2.5 אחוזים בן (החינוך רחוב ראשי הלך בינתיים לעולמו, גם איגרת העורך).

אבל, אם אנחנו עוסקים כבר בתיקש כתובה, ראוי להזכיר תופעה המיוחדת לישו ימונים, כמריכלכליים מעוטי עמודים ועו קומוניקטים, החיים להם בצילם של עצמם ו מאות מנויים כמיקרה הטוב ביותר, רובם מוס פיננסיים שמתוך הרגל ממישיכים לחתום על לעיתים זה עוזר גם ליחסי-הציבור של ה בכחינת לא יועילו, גם לא זיוקו.

עכשיו כשהבנקים מנסים לקצץ בהוצאות עשוי מיספר הקוראים של שער ויום היוצאים לאור בארבעה עמודים, חמש פ בשבוע, במחיר של 15 שקל, להגיע לשניים סדר המכונה המסדר את החומר לעיתון והמתקן את השגיאות. יומון נוסף העוסק בענייני כלכלה הוא מ אך הוא בן שמונה עמודים ומחירו עולה על זה עיתון יומי רגיל, 55 שקלים. גם עיתון זה יז בפני קשיים עם הירידה הצפויה במנויים בתו השנה, שמיספרם קטן כבר כמה חודשים. הנה, לקראת השנה החדשה עשו להיעלם מנוף העיתונות כמה עיתון בחסדי הבנקים. לא רק מניות הבנ נפלו, גם כמה עיתוננים שהתחמו לאורם וסיפרו נפלאות על הבנ זנפלאותיהם, ייעלמו.

עשירים באמת

רוקפלה, שרכשו נאמד במיליארד ומאתיים מיליון דולר. כדי להבין בדיוק כמה הוא באמת שווה, חישב מי שחישב שההכנסה שלו, של הרוקפלה הזה, היא: הכנסה יומית — 2,739,726 דולר; ההכנסה לשעה — 114,155 דולר, לרקה — 1902 דולר ולשנה — 31.70 דולר. זה, כמובן, אם הוא נמנע מלהשקיע את כספו בתוכניות חיסכון של ממשלת-ישראל.

שלושים העשירים הגדולים של אמריקה הם באמת עשירים. כך מסתבר מהנתונים ומה סיפורים של כתבי-העת האמריקאי מורבס, המפרסם מדי שנה את רשימת האנשים העשירים ביותר. כל רשימה מכילה 400 שמות של מיליונרים (ברולארים). ברשימת-העל מופיעים 30 העשירים שבין העשירים; העני ביותר כרשימה זו הוא בעל נכסים, הון או סתם כסף וניירות-ערך, של 50 מיליון דולר. וכדי שזה יישמע יותר טוב, נהפוך את זה לשקלים — ארבעה וחצי מיליארד שקלים. נכון לשבוע

מיליארדר רוקפלה הכנסה יומית: 2,739,726 דולר

כסף מהכסף — ואחר כך לעשות הרבה כסף מהרבה כסף. על כך אמר מייסד שושלת רוטשילד, מאיר רוטשילד: "צריך הרבה העזה והזירות כדי לעשות הרבה כסף. צריך עשרת מונים יותר מאלה, כדי לשמור עליו."

שעבר, שכן, בארץ גדלים המיליארדים אוטומטית, מדי יום, על פי השער היציג של בנק ישראל. אבל לענייננו מוטב שנחזור לארצות-הברית. העשיר בין העשירים הוא המיליארדר